

BODA MAGDOLNA
van egy házam

van egy házam valahol
közel a tengerhez
csak egy rongyszőnyegünk van
és egy takaró hogy összefogjon
bennünket hogy a
hajnal se verhessen éket közénk

egy kulcs van a házhoz

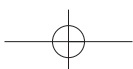
mindig ott várlak
de sose jössz el
a sarokban a menyegzői
fátylam rongyokban
az idő és a tér végképp magába zuhant
szerelemmel hiába piszkálom

vagy mégis jöttél
csak az ajtó zárva van

figyelmeztettelek
ne gyere mezítlábasan

ráfekszem a tenger hullámára
hajam lebeg a vízen
szép menyasszony
kár hogy halott

néztem a felhőt
olyan ismeretlen volt
hogy már rád hasonlított

◆ BODA MAGDOLNA VERSEI

falvédóm

észrevetted hogy a Hold képe
 a tengeren nem sárga korong
 hanem csigahúzta csillogó nyák
 semmi sem az aminek látszik
 bolond képzeletünk
 találja ki magát
 mondanám két tenyeremmel
 támasztom a Holdat
 de erről már annyi őrültséget
 összehordtak már
 a szerelmesek és elhagyottak

pedig erre van az ár-apály

Romantikus lap kutyafogattal II. (litográfia, 1992)

BODA MAGDOLNA (1956) Szegeden élő költő. Utóbbi kötete: *Óperenciás lavór víz* (2011).